

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

เตือนภัยการเกษตร ช่วงวันที่ 3 – 16 เมษายน 2567

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนตกบางพื้นที่	ฝรั่ง	ติดผล	1. เพลี้ยแป้ง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากกิ่ง ช่อดอก ผลอ่อน ผลแก่ โดยมีมดเป็นตัวช่วยพาไปไว้ตามส่วนต่าง ๆ ของพืช ทำให้พืชแคระแกร็นชะงักการเจริญเติบโต	1. หมั่นสำรวจแปลงทุกสัปดาห์ หากพบไม่มากให้ตัดส่วนของพืชที่พบเพลี้ยแป้งไปทำลาย 2. พ่นสารฆ่าแมลง อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 - 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไวท์ฮออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่ง และควรพ่นสารติดต่อกัน 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน
		พัฒนาผล	2. แมลงวันผลไม้	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นกลุ่ม ๆ ละ 2 – 3 ฟอง ในผลฝรั่ง ลึกลงจากผิวประมาณ 2 - 5 มิลลิเมตร หลังจากฝรั่งติดผลแล้ว 9 สัปดาห์ ระยะหนอนทำลายพืชโดยการขอนไชกินเนื้ออยู่ภายในผล ทำให้ผลเน่าและร่วง	1. รักษาความสะอาดในแปลงปลูก โดยเก็บผลที่ถูกแมลงวันผลไม้เข้าทำลาย หรือผลที่เน่าออกจากแปลงปลูกนำไปฝังกลบให้มีระดับหน้าดินหนา 15 เซนติเมตร เพื่อลดการสะสมและขยายพันธุ์ของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก 2. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง เพื่อลดการเกิดร่มเงาในทรงพุ่ม ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาดของแมลงวันผลไม้ และให้ศัตรูธรรมชาติมีบทบาทในการทำลายแมลงวันผลไม้ได้มากขึ้น 3. ห่อผลด้วยถุงพลาสติกหุ้มสีขาว ขนาด 6x14 นิ้ว ที่เจาะรูแบบซ่อนรูสำเร็จมาจากโรงงาน การห่อผลควรเริ่มห่อเมื่อผลมีอายุ 8 สัปดาห์ หลังดอกบาน ห่อผล 1 ผลต่อถุง

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					เพื่อป้องกันการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้และหนอนแดง หุ้มทับด้วยกระดาษคลุมโทรศัพท์ห่อเป็นรูปกรวย เพื่อป้องกันแสงแดด ทำให้ผิวสวยและเจริญเติบโตเร็ว 4. ติดกับดักโดยใช้สารล่อชนิดเมทิลยูจินอล ผสมสารฆ่าแมลงมาลาไทออน 83% EC ในอัตรา 4 : 1 โดยปริมาตร หยดลงบนก้อนสำลี 3 - 4 หยด แขนงกับดักในทรงพุ่มสูง ประมาณ 1 เมตร จำนวน 2 กับดัก ต่อพื้นที่ 1 ไร่ เพื่อกำจัดตัวเต็มวัยเพศผู้ และสำรวจการระบาดของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก ถ้าพบปริมาณแมลงวันผลไม้เพิ่มมากขึ้นในกับดัก โดยเฉพาะช่วงที่ใกล้เก็บเกี่ยวควรดำเนินการพ่นเหยื่อพิษโปรตีน 5. ควรพ่นเหยื่อพิษโปรตีน โดยใช้เหยื่อโปรตีน ผสมสารมาลาไทออน 83% EC อัตราเหยื่อโปรตีน 200 มิลลิลิตร กับสารมาลาไทออน 10 มิลลิลิตร ผสมในน้ำ 5 ลิตร เดินพ่นแบบเป็นจุดโดยพ่นทุก 5 ก้าว พ่นใต้ใบ ทุก 7 วัน ตั้งแต่ห่อผลเสร็จจนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตหมด ควรพ่นในเวลาเช้าตรู่ซึ่งเป็นช่วงที่แมลงวันผลไม้ออกมาหาอาหาร
	พืชตระกูลส้ม (เช่น มะนาว มะกรูด ส้มโอ และ ส้มเขียวหวาน)	ออกดอก - ติดผลอ่อน	ไรแดงแอฟริกัน	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงอยู่ที่บริเวณด้านหน้าใบหรือด้านบนของใบส้ม แต่ในกรณีที่มีการระบาดรุนแรง ประชากรของไร	1. หมั่นสำรวจแปลงส้มทุกสัปดาห์ในช่วงฤดูแล้ง ระหว่างเดือนธันวาคม - พฤษภาคม และในช่วงที่ฝนทิ้งช่วง ระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2. เมื่อพบไรแดงแอฟริกันเริ่มลงทำลายส้มให้ทำการป้องกันกำจัด

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				หนาแน่น อาจพบการทำลายของไรที่บริเวณหลังใบ และที่ผลด้วย ทำให้ใบและผลมีสีเขียวจางลง เนื่องจากสูญเสียคลอโรฟิลล์ หากมีการระบาดของรุนแรง อาจทำให้ใบและผลร่วงในที่สุด	ด้วยการให้น้ำติดต่อกันหลาย ๆ ครั้ง 3. หากมีการระบาดของรุนแรง โดยสามารถสังเกตเห็นใบส้ม เริ่มมีสีเขียวจางลง และเมื่อใช้แว่นขยายส่องดู พบตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของไร ดูทำลายอยู่ทั่วไปบนใบ ให้ทำการกำจัดด้วยสารฆ่าไรชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น โพรพาร์โกด์ 30% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะมิทราซ 20% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฮกซีไทอะซอกซ์ 1.8 % EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หากยังพบการระบาดของไรให้พ่นสารฆ่าไรซ้ำอีก 1 ครั้ง ห่างจากครั้งแรก 5 วัน **** ไม่ควรใช้สารฆ่าไรกลุ่มเดียวกันติดต่อกันเป็นเวลานาน ควรใช้สลับกลุ่มเพื่อป้องกันการต้านทานต่อสารฆ่าไร
	มะเขือเทศ	ทุกระยะการเจริญเติบโต	1. แมลงหิวข้าว ยาสือบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ ทำให้ใบหงิกงอและเหี่ยวแห้ง ต้นแคระแกร็น นอกจากนี้ยังเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น ไดโนทีฟูแรน 1% GR อัตรา 3 กรัมต่อหลุม ใช้รองกันหลุม สามารถป้องกันได้ประมาณ 25 วัน หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฟนโพรพาทริน 10% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เริ่มพ่นเมื่อมะเขือเทศอายุ 5 วัน หลังย้ายปลูก โดยพ่นทุก 5 วัน จนเริ่มออกดอก และพ่นทุก 7 - 10 วัน ในระยะออกดอกติดผลอีก 3 - 5 ครั้ง

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. โรคใบหงิกเหลือง (เชื้อไวรัส <i>Tomato yellow leaf curl virus</i>, TYLCV)	ใบยอดและใบอ่อน หดย่นหงิกมีสีเหลือง ขอบใบม้วนงอ ยอดเป็นพุ่ม ใบที่แตกใหม่มีขนาดเล็ก ต้นแคระแกร็น ทำให้มะเขือเทศไม่ติดผลหรือติดผลน้อยมาก	1. ใช้มะเขือเทศพันธุ์ต้านทานโรค 2. คัดเลือกกล้ามะเขือเทศที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคไวรัสมาปลูก 3. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสาบกา กะเม็ง หล้ายาง กระทกรก ลำโพง โทงเทง และชู้กาขาว 4. ตรวจสอบสม่ำเสมอ ถ้าพบต้นที่เป็นโรค ถอนแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูก 5. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้ โดยพ่นสารฆ่าแมลงหี ขาวยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค เช่น สารอิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เฟนโพรพาทริน 10% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร 6. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูลแตง ตระกูลถั่ว ตระกูลมะเขือ ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งา กะเพราขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย และทานตะวัน เป็นต้น ใกล้เคียงแปลงปลูกมะเขือเทศ 7. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก และไม่ปลูกมะเขือเทศซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	อ้อย	ปลูกใหม่ – แดกกอ	โรคเส้ดำ (เชื้อรา <i>Sporisorium scitamineum</i> ชื่อเดิม <i>Ustilago scitaminea</i>)	ส่วนยอดสุดของหน่อหรือลำอ้อยที่เป็นโรค หรือยอดสุดของหน่ออ้อยที่งอกจากตาข้างของลำที่เป็นโรค มีลักษณะคล้ายเส้ดำที่เกิดจากเชื้อราสาเหตุโรคร้างสปอร์สีดำจำนวนมาก รวมตัวกันแน่นอยู่ในเนื้อเยื่อผิวของใบยอดสุดที่ม้วนอยู่ ระยะแรกจะมีเยื่อหุ้มบาง ๆ สีเทาหุ้มเส้ดำไว้ และเยื่อหุ้มจะแตกออกเมื่อมีการสร้างสปอร์จำนวนมาก ทำให้เห็นมีลักษณะคล้ายเส้ดำตั้งตรงหรือม้วนงอ ส่งผลให้ต้นอ้อยแคระแกร็น ลำพอมยาว ข้อสั้น ใบแคบเล็ก แดกกอจำนวนมาก เมื่ออาการรุนแรงอ้อยจะแห้งตาย	1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค 2. เลือกใช้ท่อนพันธุ์จากแหล่งที่ไม่มีการระบาดของโรคเส้ดำและเป็นแหล่งที่เชื่อถือได้ 3. แช่ท่อนพันธุ์ในสารป้องกันกำจัดโรคพืช ไตรอะดีมีฟอน 25% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิโคนาโซล 25% EC อัตรา 16 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร แช่นาน 30 นาทีก่อนปลูก 4. หมั่นตรวจแปลงอ้อยอย่างสม่ำเสมอ หากพบอาการโรคให้รีบตัดส่วนที่เป็นเส้ดำ โดยระวังไม่ให้สปอร์ฟุ้งกระจายและนำไปทำลายนอกแปลงทันที ในกรณีที่ดินยังเล็กให้ขุดกอที่แสดงอาการโรคออกทั้งกอ เนื่องจากตัดเฉพาะส่วนที่เป็นเส้ดำออก อาจจะมีอาการเส้ดำขึ้นมาได้อีกภายในกอนั้น 5. หากพบการระบาดของโรครุนแรง ควรไถหรือแปลงกำจัดกออ้อยออกจากแปลงให้หมด และปลูกพืชชนิดอื่นแทน หรือปลูกพืชบำรุงดิน เช่น ปอเทือง พืชตระกูลถั่ว เพื่อตัดวงจรชีวิตของเชื้อสาเหตุโรค